

nogle Forslag, der ikke forekomme Flertallet at staa i nødvendig eller naturlig Forbindelse med hint Synspunkt, og som det derfor ikke kan tilraade. Omvendt har man i Forslaget savnet forskellige Vædringer, som Flertallet ifølge samme Synspunkt finder paa krævede, og som man derfor har stillet Forslag om. Dette har ført til, at man har bragt en ny Affattelse af Paragraffen i Forslag, med Hensyn til hvis Enkeltheder man skal bemærke følgende:

Den betydningsfuldeste Vædring i den bestaaende Ordning, som Lovforslaget foreslaar, er den, der gaar ud paa at indføre Matematik og Latin som Led af Undervisningen i de to øverste Klasser, henholdsvis for det sproglig-historiske og det matematisk-naturvidenskabelige Kursus. Flertallet slutter sig til Tanken i dette Forslag. At Matematik optages i de to øverste Klasser af det sproglig-historiske Kursus som særligt Fag, anser man for uønskeligt især af Hensyn til den Støtte, det vil give Undervisningen i Naturlære og Astronomi i dette Kursus. Dette Hensyn bør formentlig ogsaa bestemme Grænsen for det Omfang, i hvilket Matematik saaledes optages i det sproglig-historiske Kursus's øverste Klasser. At Undervisningen herefter nødvendigvis maa komme til at medtage Grundtræet af Trigonometri og Stereometri, erkendes. Men at dette dog kun bør finde Sted i et efter det nævnte Djemed begrænset Maal, bør fastholdes, og man finder det hensigtsmæssigt, at dette udtrykkelig udtales i Loven. I øvrigt gaar man med Lovforslagets Motiver ud fra, at to ugentlige Timer gennem de to Klasser ville være tilstrækkelige for Formaalet.

At Latin føres op i de to øverste Klasser af det matematisk-naturvidenskabelige Kursus, finder man rigtigt, da dette Kursus ifølge Loven 1ste April 1871 ikke blot aabner Udgang til Eksamener, i hvilke Matematik spiller en Hovedrolle (polyteknisk Læreanstalt og Eksamener i Studiefag under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet), men ogsaa til mange Eksamener, med

hvilke dette ikke er Tilfældet, (Prøver under det filosofiske Fakultet, statsvidenskabelig Eksamen, lægevidenskabelig Embedseksamen, i Loven af 1ste April 1871 § 7) og hvorved der altsaa ikke er lagt Vægt paa den særlige Faguddannelse, som dette Kursus yder, men paa dets almindelige Betydning. Med Høje kan derfor dette Kursus gøre Krav paa at faa sin Ydelsesevne i sidstnævnte Henseende styrket ved den omtalte Foranstaltning. Er det, vil der nemlig ogsaa kunne blive Høje til at lade den ved Loven af 1871 § 7 paabudte Tillægseksamen i Latin for dem, der ville underkaste sig juridisk eller teologisk Embedseksamen, bortfalde, hvad der i og for sig maa anses for meget uønskeligt. Dog anser Flertallet det for rigtigt, at der herom først fremstilles Udtalelser henholdsvis fra det teologiske og juridiske Fakultet. Det kunde da tillige henstilles til disse Fakulteters Overvejelse, om der til Sikring af Studenternes Dygtighed i Latin eventuelt maatte være Grund til for Teologernes Vedkommende at ændre noget ved Prøven i patristisk Latin, og for Juristernes Vedkommende, om der maatte være Grund til at kræve en Prøve i Læsning af corpus juris. Flertallet tror derfor for Tiden ikke at kunne slutte sig til Lovforslagets § 2 om Bortfald af den omspurgte Tillægseksamen, men beholder sig sin Stilling til dette Spørgsmaal. Men hvad enten Optagelsen af Latin i de to øverste Klasser af det matematiske Kursus maatte have denne videregaaende Følge eller ikke, tror man, at det egentlige Maal — at give det matematisk-naturvidenskabelige Kursus en mere almindelig Karakter — vil kunne naas, uden at der tillægges denne Latinundervisning saa megen Tid, som Lovforslaget forudsætter. Forslaget tænker sig, at Latin skal være jælles Fag i den næstøverste Klasse (efter Skemaudkastet med 6 ugentlige Timer), og kun særligt Fag for det matematiske Kursus i den øverste Klasse med 3 ugentlige Timer. Udvalgets Flertal tror, at 4 ugentlige Timer i næstøverste, og 3 ugentlige Timer i